

SOPU (Ydinvoimalaitosprojekti ja sopimussuhteet)

FinNuclear ry

SOPIMUS JA SOPIMUSOIKEUDELLINEN KOR- VAUSVASTUU

Tiistai 18.6.2013 klo 13.00-17.00

Technopolis, Kokoustila Marx, Hiilikatu 3, Helsinki

Ari Saarnilehto

professori

Turun yliopisto

HYVÄ SOPIMUS JA ATOMIVOIMALAN RAKENNUSHANKE

1. Johdannoksi

Hyvä sopimus on aina tehty suunnilleen saman kaavan mukaan. Silti kaikki sopimukset poikkeavat toisistaan.

Vaatimuksia:

- täsmällisyys
- yksiselitteisyys
 - osapuolet ymmärtävät sanat samoin
- molempien samalla tavalla ymmärrettävissä
- vastaa molempien osapuolten toiveita
- tehty juuri käyttötarkoitukseensa
- ei liian laaja
 - rahoitussopimusesimerkki
 - takaajan ohjaus

Vaatimuksia on varmaan muitakin. Sisällön osalta kuitenkin seuraava lista on varsin onnistunut, vaikka sitä oikein käytettäessä sopimukset vaihtelevatkin tapauksesta toiseen (kuten pitääkin).

Sopimuksessa tarvitaan

- osapuolet (kuka suorittaa, kuka saa suorituksen)
- sopimus kolmannen hyväksi
- mitä suoritetaan (= suoritusvelvollisuuden sisältö)
- missä suoritetaan (=suorituspaikka)
- milloin suoritetaan (=suoritusaika)
- millä tavalla suoritetaan
- entä ellei

Tämän kaavan mukaan seuraavassa lähestytään hyvää sopimusta. Esimerkkeinä käytetään asioita, joita olen kuullut tämän hankkeen aikana. Esimerkkeinä käytetään atomivoimalaitoksen rakennustyömaan aliurakoitsijoiden ja alihankkijoiden sopimuksista kerrottua. Sopimuksia en ole lukenut, joten se voi olla pieni ongelma.

Sopimuksista kannattaa muistaa: ne ovat kaksipuolisesti velvoittavia. Siten kummankin suoritusvelvollisuudesta sovitun tulee täyttää hyvän sopimuksen vaatimukset.

2. Suorituksen sisältö

Mitä suoritetaan?

Tavara: määrittely

Palvelu: määrittely

Vastike: määrä, valuutta, vaihdossa muuta-
kin

Rakennusurakan yleiset sopimusehdot YSE 1998, 1 §:n 1 kohta:

Urakoitsija on velvollinen sovittua urakkahintaa tai muuta maksuperustetta vastaan tekemään kaikki urakkasopimuksen ja siinä noudatettavaksi määrättyjen *sopimusasiakirjojen edellyttämät työt ja toimenpiteet sekä hankinnat* aikaansaadakseen näissä *asiakirjoissa määritetyn työn tuloksen ja luovuttamaan sen* sopimusasiakirjojen mukaisesti valmiina tilaajalle.

Onkohan tässä lähdetty siitä, että edellytetyt työt ja määritelty tulos ovat jotenkin eri asioita?

Edellytetty

Kannattaako jättää asiat tälle tasol-
le?

Määritelty

Mitä tarkemmin määritelty, sitä hel-
pompia tietää oikea suoritus.

Määrittelyjen osalta ihan eri asia on se, että **osapuolet voivat aina keskinäisin sopimuksin muuttaa sopimusta.** YSE 1998 ehdoissakin on sovittu muutoksista ja niiden vaikutuksista (hinta, suoritus-aika, 43 ja 44 §).

Tarkka määrittely ei estä lisätöitä. Niistäkin voidaan aina sopia. Jo etukäteen voidaan sopia, millä edellytyksin lisätöitä tehdään (sovitaan etukäteen, YSE 1998, 46 §). Tällainen määräys ei estä sopimasta lisätöistä muullakin tavalla (määräys on ohjeluontoinen).

Kerrottu ongelma:

Vaatimustaso määrätty

Määrittelyä siirretty alaspäin aliurakoitsijoille ja -hankkijoille

Suoritus on kunnossa vasta, kun hyväksytty

Sopimuskumppanin hyväksyntä - STUKin hyväksyntä

Omasta näkökulmastani kyse on siitä, että suoritusta ei ole määritelty tavalla, joka antaisi suorittajalle mahdollisuuden tietää, mikä on oikea suoritus. Näin ei pitäisi kenenkään toimia:

-sopimusoikeudellinen lojaliteettiperiaate

3. Suoritus aika (milloin?)

Kunnon sopimuksessa on aina määritetty suoritus aika tavalla tai toisella.

- päivämäärä
- määrätyn ajanjakson kuluessa
- määrätyn ajan kuluttua tietystä tapahtumasta

Kaikissa tapauksissa määrittely tulee tehdä niin, että myös velallinen (suoritusvelvollinen) osaa laskea suoritusajan sovitun ehdon perusteella.

Olkiluoto 3

Rakennustyölle oli määritetty suoritus aika

Ei takaa valmistumista

Aliurakoitsijoiden saatavat

Suorituksen lopullisen hyväksymisen jälkeen määräajan kuluttua

- Hyvä ehto??
 - Hyväksymisprosessi atomivoimalassa
 - Kuka yleensä hyväksyy sopimussuorituksen?
 - Kenellä lopullinen sana atomivoimalassa?
 - Milloin?
 - Ketä viranomainen valvoo?

Olisiko parempi:

Tilaaajan maksettua suorituksesta?

Tällaiset ehdot ovat olleet ennen siitä riippuvaisia, millainen neuvotteluvoima kenelläkin on. Entä nyt:

Laki kaupallisten sopimusten maksuehdoista 30/2013

1 § Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan maksuihin, jotka elinkeinonharjoittajan tai hankintayksikön on suoritettava elinkeinonharjoittajalle vastikkeena tavaraa tai palvelusta.

Mitä tässä laissa säädetään sopimusehdoista, koskee myös sopimuskäytäntöjä.

2 § Hankintayksikkö

Tässä laissa tarkoitettuja hankintayksiköitä ovat:

- 1) valtion, kuntien ja kuntayhtymien viranomaiset;
- 2) Ahvenanmaan maakunnan viranomaiset ja liikelaitokset;
- 3) evankelis-luterilainen kirkko ja ortodoksinen kirkko sekä niiden seurakunnat ja muut viranomaiset;
- 4) valtion liikelaitoksista annetun lain (1062/2010) mukaiset liikelaitokset; sekä
- 5) julkisoikeudelliset laitokset.

Julkisoikeudellisella laitoksella tarkoitetaan 1 momentissa oikeushenkilöä, joka on perustettu tyydyttämään sellaisia yleisen edun mukaisia tarpeita, joilla ei ole teollista tai kaupallista luonnetta, ja:

- 1) jota rahoittaa pääasiallisesti hankintayksikkö;
- 2) jonka johto on hankintayksikön valvonnan alainen; taikka
- 3) jonka hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenistä hankintayksikkö nimeää yli puolet.

3 § Pakottavuus

Sopimusehto, joka poikkeaa tämän lain säännöksistä velkojan vahingoksi, on tehoton.

4 § Maksuajan enimmäiskesto velallisen ollessa hankintayksikkö

Jos velallinen on hankintayksikkö, maksuaika saa olla enintään 30 päivää:

- 1) siitä päivästä, jona velallinen vastaanottaa laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen;
- 2) tavarain tai palvelun vastaanottamispäivästä, jos velallinen vastaanottaa laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen aiemmin kuin tavarain tai palvelun

tai jos laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen vastaanottamispäivästä ei ole varmuutta;

3) tavaran tai palvelun hyväksymis- tai tarkastuspäivästä, jos laissa tai sopimuksessa määrätään hyväksymis- tai tarkastusmenettelystä, jolla tavaran tai palvelun sopimuksenmukaisuus on varmistettava, ja velallinen vastaanottaa laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen ennen hyväksymistä tai tarkastusta.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, maksuaika saa olla enintään 60 päivää, jos siitä on nimenomaisesti sovittu ja se on perusteltua sopimuksen erityisluonteen tai -piirteiden vuoksi.

5 § Maksuajan enimmäiskesto velallisen ollessa elinkeinonharjoittaja

Jos velallinen on elinkeinonharjoittaja, maksuaika saa ylittää 60 päivää vain, jos siitä on nimenomaisesti sovittu.

6 § Hyväksymis- tai tarkastusmenettelyn enimmäiskesto

Velallinen ei saa 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun hyväksymisen tai tarkastuksen perusteella lykätä maksun suorittamista enempää kuin 30 päivää tavaran tai palvelun vastaanottamisesta, jollei pidemmästä hyväksymis- tai tarkastusajasta ole nimenomaisesti sovittu.

7 § Maksuerissä maksaminen

Mitä 4–6 §:ssä säädetään, ei estä sopimasta, että maksu suoritetaan useassa erässä.

8 § Viivästyskorkoa ja perintäkuluja koskevat tehottomat sopimusehdot

Sopimusehto, jonka mukaan velkojalla ei ole oikeutta viivästyskorkoon, on tehoton.

Jos velallinen on hankintayksikkö, tehoton on myös sopimusehto, jonka mukaan velallisen on maksettava viivästyneelle määrälle alempaa kuin korkolain (633/1982) 4 a §:n 1 momentin mukaan määräytyvää viivästyskorkoa.

Sopimusehto, jonka mukaan velkojalla ei ole oikeutta korvaukseen perintäkuluis-
ta saatavien perinnästä annetun lain (513/1999) 10 ja 10 e §:n mukaisesti, on
tehoton, jollei ehdon käyttämiseen ole perusteltua syytä.

9 § Kohtuuttomat sopimusehdot

Maksuaikaa, hyväksymis- tai tarkastusmenettelyn kestoa, viivästyskorkoa tai perintäkulojen korvaamista koskevan kohtuuttoman sopimusehdon sovitteluun sovelletaan varallisuus oikeudellisista oikeustoimista annetun lain (228/1929) 36 §:ää.

10 § Kielto

Edellä 8 tai 9 §:ssä tarkoitetun tehottoman tai kohtuuttoman sopimusehdon käyttäminen sopimuksissa on kielletty. Sellaisen ehdon käyttäminen voidaan kieltää tuomioistuimen päätöksellä siten kuin elinkeinonharjoittajien välisten sopimusehtojen sääntelystä annetussa laissa (1062/1993) säädetään.

11 § Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2013.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn sopimukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Mitä uusi laki merkitsee?

1. **Soveltamisala:** soveltuu esimerkiksi Olkiluodon kaltaiseen rakentamiseen, jossa elinkeinonharjoittajat tekevät keskenään sopimuksia.
2. **Pakottavuus.** Lain vastainen ehto tehoton: Ei ehtoa lainkaan/säännös ehdon tilalle. Lyhyemmästä maksuajasta voidaan sopia eli ehto on pakottava vain velkojan hyväksi.

3. Maksuajan enimmäiskesto. 60 päivän raja koskee vain sitä, ettei maksuaika saa ylittää 60 päivää, ellei siitä ole sovittu. Taas tulee vastaan se ongelma, miten pieni pystyy vastustamaan isoa maksuaikaa koskevan ehdon kohdalla. Nimenomaisesti sovittu tarkoittaa, että asiasta on sovittava, sopimus ei synny hiljaisen hyväksymisen seurauksena, esim. Syntyneen käytännön perusteella.

5 §:ää täydentää 9 §:n sovittelusääntö.

4. Hyväksymismenettelyn enimmäiskesto. Ei koske, jos pidennyksestä on nimenomaisesti sovittu. Nimenomainen kuten edellä. Sopimus voi olla sisällöltään sellainen, että maksu on suoritettava, kun hyväksyminen tai tarkastus on suoritettu. Eräpäivää ei tarvitse HE:n perusteluiden valossa sanoa (-saa lykätä maksua, kunnes hyväksyminen tai tarkastus on suoritettu-). Toisaalta hetkeä myöhemmin: Hyväksymis- tai tarkastusmenettelyn kesto ei saa sopia velkojan kannalta kohtuuttoman pitkäksi. Tämä tarkoittaisi, että jokin takaraja pitäisi olla.

6 §:ää täydentää myös 9 §:n sovittelussääntö.

5. Maksuerissä maksaminen sallittu.

6. Viivästyskorkoa koskeva 8 § ja sovittelua koskeva 9 § antavat suojaa, vaikka itse en ole sovittelu-uskovainen.

7. Kieltoa koskeva pykälä: markkinaoikeus voi määrätä, ettei tiettyä ehtoa saa käyttää sopimuksissa.

Hinta (tai lisäetu)

Uusi korkolain 4 a §

4 a § Viivästyskoron määrä kaupallisissa sopimuksissa

Jos viivästys koskee kaupallisten sopimusten maksuehdoista annetun lain (30/2013) 1 §:ssä tarkoitettua maksua, velallisen on maksettava viivästyneelle

määrälle vuotuista viivästyskorkoa, joka on **kahdeksan prosent-tiyksikköä** korkeampi kuin kulloinkin voimassa oleva tämän lain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko.

Jos 1 momentin mukaan määräytyvä viivästyskorko on alempi kuin velalle eräpäivää edeltäneeltä ajalta maksettava korko, viivästyskorkoa on maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää.

Ehto siitä, että toisen suoritus tehdään, kun edellytykset sen suorittamiseen saajan kannalta edullisella tavalla ovat olemassa, on myös hankala. Tässä tapauksessa suoritus kytketään toisen suoritukseen. Voi joutua odottelemaan pitkään.

Jos tällainen ehto tulee sopimukseen tai joku muu odottamiseen johtava ehto, odotusajalle on määriteltävä hinta. Lisäpalkat, varastointi, suojaaminen, tulojen menetys muualta jne. Hinnanmäärittely etukäteen johtaa siihen, ettei odottelun hinnasta tarvitse riidellä.

On huomattava, että suoritusajan tultua määräytyksi kytkettynä johonkin toiseen suoritukseen, kyse ei odottelussa ole sopimusrikkomuksesta puolin eikä toisin. Tässä tapauksessa osapuolen on valvottava omaa etuaan.

Uusi laki koskee maksuehtoja. Muun kuin maksun suorittamiseen se ei sovellu. Sitä soveltamalla ei siten voida päästä siihen, että suoritusaikaa ei voida tällaisella ehdolla määrittää epätarkasti.

4. Millä tavalla suoritus tehdään?

Tästä yksi esimerkki korkeimmasta oikeudesta.

KKO 2007:5: Urakoitsija oli urakkatarjousta tehdessään valinnut tilaajan rakennusselostuksessa mainituista kahdesta lattiavaihtoehdosta halvemman. Rakennuttaja oli tarkoittanut kalliimman vaihtoehdon mukaista lattiaa,

mikä rakennuttajan mielestä oli ilmennyt urakka-asiakirjoista. Kysymys siitä, oliko kalliimman vaihtoehdon toteuttaminen lisä- ja muutostyö, josta urakoitsija oli oikeutettu korvaukseen.

Osa perusteluista. "14. Rakennuslalla vakiintuneesti noudatetun vastuunjaon mukaan tilaajalle kuuluu suunnittelu ja urakoitsijalle rakentaminen. Suunnitelmien puutteellisuuden, tulkinnanvaraisuuden tai virheiden seuraukset ovat siten tilaajan vastuulla. Urakoitsija ei kuitenkaan ole oikeutettu vetoamaan virheisiin, jotka hän on suunnitelmissa havainnut tai hänen olisi ammattilaisena pitänyt havaita. Urakoitsijan reklamointivelvollisuudesta suunnitelmien ristiriitatilanteissa on määräys YSE 1998 13 §:n 8 kohdassa.

15. Käsillä olevassa asiassa suunnitteluasiakirjat ja niihin liittyvä urakka-neuvottelu ovat olleet sen laatuiset, että urakoitsija on voinut tarjouta tehdessään perustellusti lähteä siitä, että liikuntahallin lattian osalta oli tarjolla kaksi erilaista rakennevaihtoehtoa. Velvollisuutta YSE 1998 13 §:n 8 kohdan mukaiseen selvennyspyynnön tekemiseen ei ole tässä tilanteessa syntynyt.

16. Osapuolten näkemys ero suunnitelmien tulkinnasta on tullut esille ennen lattiarakenteen toteuttamista eikä asiasta ole siten aiheutunut rakentamisessa lisäkustannuksia. Kanteessa onkin kysymys ainoastaan siitä, onko tilaaja velvollinen maksamaan valitsemaansa lattiavaihtoehtoa vastaavan hinnan vai onko urakoitsija ollut velvollinen toteuttamaan kalliimman vaihtoehdon halvemman hinnalla. Kun *epäselvyyden syy on ollut tilaajan vastuulla olevissa suunnitelmissa*, ei ole perustetta evätä urakoitsijalta oikeutta lisäkustannuksiin. Kanne on siten hyväksyttävä."

Aina vaihtoehtoista ei ole sovittu. Ongelmia voi syntyä silloin, mikä toteutus kelpaa. **Olkiluoto: Atomivoimalan rakentamisen yhteydessä viranomaisen valvoo ja hyväksyy toimitukset. Ne olisi hyvä hyväksyttävä etukäteen, koska muuten aliurakoitsijoiden asema muodostuu hankalaksi silloin, kun vaihtoehtoisia suoritustapoja on tai edeltä käsin ainakin näyttää olevan.**

Kuka vastaa epäselvyydestä, ks. edellä oleva ratkaisu.

5. Suorituspaikka

Tältä osin en ole kuullut ongelmista. Atomivoimala tulee Olkiluotoon. Tietysti kuljetuskaupoissa on aina sovittava, kenen vastuulla tavara kulkee, eli tällaisissa kaupoissa suorituspaikalla on merkitys.

Lasikauppaesimerkki.

6. Varautuminen vaikeuksiin

Kun suorituksessa joku menee pieleen, sovellettavaksi tulevat yleiset sopimusoi-keudelliset periaatteet veloitteen virheellisen täyttämisen seurauksista, ellei asiaan soveltuvaa erityislakia ole: reklamaatiovelvollisuus, suorituksen korjaaminen, uuden suorituksen tekeminen, sopimuksen purkaminen, vahingonkorvaus.

Asioita ei kuitenkaan ole pakko jättää usein epämääräisten yleisten sopimusoikeudellisten periaatteiden varaan. Seurauksista voidaan sopia.

Sopimussakko (YSE 1998 18 §, viivästyssakko)

Ylivoimaisen este (YSE 1998 20 §)

- epämääräinen käsite, täsmennys sopimuksin

Menettely suoritusesteen yhteydessä (YSE 1998 22 §)

Oikeus valita korjaus tai arvонvähennyskorvaus (YSE 1998 29§3)

Vastuunrajoitus (YSE 1998 29 §1 ja 30 §)

Vastuunrajoituksen rajoitus: törkeä tuottamus ja tahallisuus. Voi olla muitakin rajoituksia kuten YSE 1998 30 §.

Vastuun vyörytys

YSE 31 §, jossa on kyse vastuusta kolmannelle henkilölle aiheutuneista

**vahingoista: vastuu urakoitsijalla.
Jos tilaaja joutuu korvaamaan jonkin
säännön nojalla, saa periä maksetun
korvauksen urakoitsijalta.**

Vastuuta rajoittavat velan vanhentumisesta annetun lain säännökset. Ne koskevat kaikkia velvoitteita.

VERKOSTON ONGELMIA

Meillä ei ole säännöksiä siitä, mikä on verkosto. Ei myöskään siitä, mikä on projekti. Itse pidän toista pysyvänä, toista kertaluonteisena (esim. 1 rakennuskohde ja sitten tiet eroavat). Kertaluonteisessa projektissa hankitaan ne kumppanit, mitä tarvitaan, ehdoilla, jotka ovat itselle parhaat mahdolliset (kilpailutus joka käännteessä). Verkostossa voi olla kyse pysyvistä tai ainakin toistaiseksi jatkuvasta yhteistyöstä, joka tuo lisäarvoa kaikille yrityksille.

Verkostot muodostuvat, kun luottamus osapuolten kesken syntyy riittävästi. Pitäisikö yhteistyö pilata juristien tekemällä, vaikeaselkoisella ja tuskin ymmärrettävällä sopimuksella? Tai ehkä ei määreitä, pilata sopimuksella?

Oma vastaukseni on, että sopimusta tarvitaan.
Sytä:

Epämääräinen yhteenliittymä: mitkä säännöt sitovat ilman sopimusta?

1. Yhteenliittymään sovellettavaa lakia ei ole
Yksinkertainen yhtiö, siviiliyhtiö ym:
jätetty tarkoituksellisesti sääntelemättä.
2. Montako sopimusta vastapuoli haluaa tehdä,
yhden vai monta?
Veikkaus: yhden. Hallinta on paljon
helpompaa kuin monen sopimuksen.
3. Asioiden hoitaminen muun kuin oman
sopimuskumppanin kanssa
Sääntöjä ei ole. Se kuitenkin on, ettei
yleensä voi vedota oman sopimuskumppa-
nin tekemään sopimukseen.

4. Kenelläkään ei ole erityistä velvollisuutta ottaa huomioon kokonaisuuden etu ja tinkiä omista eduistaan, ellei asiasta ole sovittu.

Verkostossa olijat ovat yleensä tehneet sopimuksensa omaa etua ajaakseen.

5. Sopimusoikeudellinen korvausvastuu

KKO 2008:31: Urakoitsija rakensi asuntoosakeyhtiön kanssa vuonna 1984 tekemänsä laskutyösopimuksen perusteella 1985 valmistuneen rakennuksen. Asuntoosakeyhtiön perustajaosakas myi asunnon hallintaan oikeuttavat osakkeet A:lle, joka myi ne edelleen B:lle. Viimeksi mainitun kaupan tultua puretuksi rakennuksessa ilmenneiden virheiden perusteella ja A:n jouduttua palauttamaan kauppahinnan B:lle A vaati vahingostaan korvausta urakoitsijalta.

KKO 2013:33: P lähettäjänä ja S rahdinkuljettajana olivat sopineet koneen kuljetuksesta. Koneen kuormaus ja kiinnitys ajoneuvoon oli sopimusehtojen mukaan kuulunut P:n vastuulle, mutta kiinnityksestä oli tosiasiassa huolehtinut S:n alirahdinkuljettajana toimineen kuljetusliikkeen autonkuljettaja saatuaan P:n työntekijöiltä ohjeita kiinnityksen suorittamiseksi. Puutteellisen kiinnityksen vuoksi kone oli pudonnut ja vahingoittunut merikuljetuksessa, johon koneen sisältävä puoliperävaunu oli lastattu.

P ei voinut kohdistaa korvausvaatimustaan suoraan alirahdinkuljettajaan. Koska sopimusehtojen mukaan tavaran kiinnittäminen oli kuulunut P:n vastuulle, ei rahdinkuljettaja S ollut vastuussa puutteellisen kiinnittämisen aiheuttamasta vahingosta. (Ään.)

KKO 2012:101: A oli elinkeinonharjoittajana ostanut B Oy:ltä käytetyn pakettiauton ja myynyt sen edelleen C Oy:lle. Auto oli C Oy:n käytössä vaurioitunut, mikä oli johtunut B Oy:n työntekijän ennen ensiksi mainittua kauppaa tekemästä asennusvirheestä. C Oy oli reklamoinut virheestä A:lle ja B Oy:lle, joka oli kiistänyt vastuunsa. C Oy:n kanteesta A oli velvoitettu suorittamaan C Oy:lle auton virheen perusteella hinnanalennusta ja korvaamaan yhtiön oikeudenkäyntikulut. A:lle oli aiheutunut oikeudenkäynnistä myös omia oikeudenkäyntikuluja. A vaati B Oy:tä vastaan ajamassaan kanteessa, että B Oy velvoitetaan suorittamaan hänelle vahingonkorvaukseksi ne oikeudenkäyntikulut, jotka olivat aiheutuneet hänen ja C Oy:n välisestä oikeudenkäynnistä.

Mainitut oikeudenkäyntikulut olivat A:lle aiheutunutta kauppalain 67 §:ssä tarkoi-

tettua välitöntä vahinkoa. Koska oikeudenkäynti oli ollut virheen syyn ja hyvitysten määrän selvittämiseksi perusteltu, B Oy oli velvollinen korvaamaan A:lle oikeudenkäyntikulujen määrän.

Tässä esimerkki, miten ketjussa edetään. Halutaanko tätä??

Kun osapuolten väliset suhteet ovat täysin epä-määräiset, vastuukysymykset ovat hankalat, mahdolliset sopimuskumppanit eivät pidä kokonaisuutta selkeänä ja menettelyt monimutkaisia, kannattaisi jotenkin organisoitua niin, että edustamisesta alkaen kaikki asiat olisivat selkeitä. Vaihtoehtoja yhteistoiminnalle on monia kaikkia koskevasta sopimuksesta erilaisiin yhtiö- tai yhteisömuotoihin.